

CAŁOWANIE (28) *sb n*

całowanie (27), **cołowanie** (1) *SkarJedn.*

Oba a oraz o jasne (w tym w pierwszym a 2 r. błędne znakowanie); e pochylone.

sg N całowanié (15); -é (3), -(e) (12). ◇ G całowaniã (2). ◇ A całowanié (6); -é (1),-(e) (5). ◇ I całowaním (1) SkarŻyw, całowani(e)m (1) LatHar. ◇ L całowaníu (3).

Sł stp, Cn notuje, Linde XVII w.

1. *Nazwa czynności od „całować”; basiatio, osculatio Mącz, Calep, Cn; exosculatio Calep, Cn; suaviatio Mącz, Cn (17): potym wżed do komnáty ná łoże iey/y począł ią chćiwie cáłowác/ á w tym cáłowáníu etc. HistAl A4; Drudzy to cáłowáníe przypísiuiã Lwowi wthoremu KrowObr 197; Mącz 23c, 270d, 424d; Basiatio – Całowanie, gębka w gębkę. Calep 125a, 391b, 741a; Pátrzayże ná vkłony y ná owo z fercá nie cáłego cáłowáníe KlonWor ded **3.*

całowanie czego (6): Kości vmárłych ludzi cáłowanie Weśkle/ vřtáwił y wymyřlił Innocentius KrowObr 197; SkarŻyw 16. Cf Wyrażenie.

Wyrażenia: »całowanie nog« [szyk 3 : 1] (4): Całowanie nog Papieřkich. BielKron 167v marg, 469; Nog cáłowáníe WujNT 412 marg, Xxxxx3v.

Szereg: »oblápianie i całowanie« (2): Potym oblápianíu ij tzałowaníu/ ręce iego bok ij nogi matuchna pilnie oględowála OpecŻyw 164v; Gdy fię czytáníe dokonáło/ wřzyřcy fię do oblápíania y cołowánía řpolnego Grekowie z Láćinniki rzućili. SkarJedn 293.

a. Pocałunek; osculum Mącz, Calag, Cn; suaviolum Mącz, Calep, Cn; suaviolum, basium Cn (11): Mącz 23c, 270d, 424d; Całowanie niedopuścić. Negare osculum. Calag 321b; zá onym cáłowáním/ złe myřli y vczućie nierządney chući nád wołã rozumną wnim fię wznieciły. SkarŻyw 319; StryjKron 421; Suaviolum – Małe całowanie. Calep 1014a; A P. Iezus rzekł do niego: Iudařzu/ cáłowáníem wydáiefz Syná człowieczego? LatHar 719; WujNT Xxxxx3v.

Zwroty: »dawać całowanie« (1): Ten ma y dźiř ná řwiećie wiele zwolenníkw/ Co mowíã Chriřtuřowí: Witay Miřtrzu/ Páníe/ Pomagay Bog y řłůzbã/ dáíã cáłowáníe. KlonWor 28.

»wziąć całowanie« (1): Wezmi niníjé tzałowaníjé/ to znamíę miłóřci OpecŻyw 19v.

Cf CAŁOWAĆ